

This is a self-archived version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details.

Author(s): Okker, Sauli

Title: Metsäreivit vaihtoehtoisen toiminnan tiloina

Year: 2023

Version: Published version

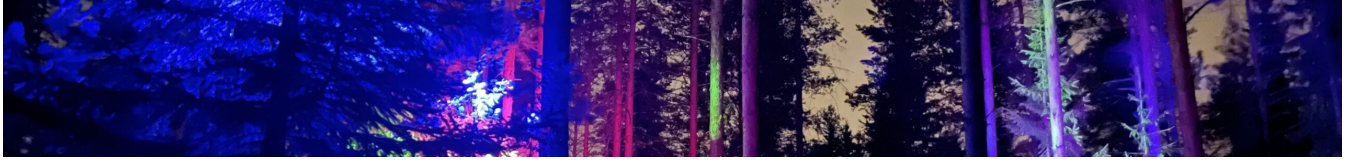
Copyright: © Westermarck-seura 2023

Rights: In Copyright

Rights url: <http://rightsstatements.org/page/InC/1.0/?language=en>

Please cite the original version:

Okker, S. (2023, 15.11.2023). Metsäreivit vaihtoehtoisen toiminnan tiloina. Ilmiö.
<https://ilmiomedia.fi/artikkelit/metsareivit-heterotopiana/>

Avainsanat: alakulttuuri heterotopia metsäreivit musiikki tanssi vaihtoehtokulttuuri

Metsäreivit vaihtoehtoisen toiminnan tiloina

Sauli Okker – 15.11.2023

Läpi yön kestävät metsäreivit ovat julkisessa tilassa järjestettäviä alakulttuuritapahtumia, jotka järjestetään suljetuille yhteisöille. Transsimaisen musiikin parissa tanssiminen edustaa irtautumista arjen sosiaalisista käytännöistä, mutta samalla toiminnan taustalla on tarkka toimintakulttuuri, johon osallistuvia ohjaavat tarkat käyttäytymissäännöt.

Kesällä 2020 sain kutsun metsäreiveihin, joita Jyväskylän lähimetsissä on järjestetty jo pitkään. Etukäteen metsäreivejä kuvailtiin todellisuuspakoisena ja vapauttavana kokemuksena, joihin on tervetullut kuka vain kiinnostunut. Poistuessani seuraavana aamuna läpi yön kestäneistä reiveistä jäin miettimään, kuinka kiinnostavan ristiriitaisesta ilmiöstä tapahtumassa on kyse. Metsäreivit kun ovat julkisessa tilassa järjestettäviä kaikille avoimia, mutta samalla ulossulkevia kutsuvierastilaisuuksia!

valtarakenteita.

Alakulttuuria Goan rannoilta Suomen metsiin

Reivit (engl. *rave*) on elektronisen musiikin alakulttuurien piirissä syntynyt tilallinen tapahtumamuoto. Toisinaan reiveillä viitataan yleisesti elektronisen musiikin tapahtumiin, mutta alun perin sanalla on tarkoitettu esimerkiksi hylätyissä rakennuksissa tai ulkoilmassa järjestettyjä, luvattomia ja ruohonjuuritasolla järjestäytyneitä tapahtumia.

kautta.

Esimerkiksi Jyväskylän metsäreiveistä tieto kulkeutuu rajatulle ryhmälle yksityisissä Facebookin tapahtumaryhmissä. Metsäreivien sijainti paljastetaan ryhmässä samana päivänä, kun tapahtuma järjestetään. Samalla osallistujille jaetaan ohjeet siitä, kuinka paikalle saavutaan herättämättä ulkopuolisten huomiota.

Metsäreivit järjestetään nimensä mukaisesti keskellä metsää. Alakulttuurina metsässä järjestettävien reivien juuret ovat Intian lounaisosassa sijaitsevan Goan osavaltion alueella järjestetyissä rantabileissä, joissa on tanssittu *Goa tranceksi* kutsutun musiikkityylin tahtiin. Musiikillisesti *Goa trance* perustuu energiseen ja tasaiseen elektronisesti tuotettuun rytmiin sekä psykedeelisestä rockista ja orgaanisesta intialaisesta musiikista lainattuihin vaikutteisiin.

Sittemmin alakulttuuri on levinnyt maailmanlaajuisesti. Nykyään tapahtumamuotoa yhdistää luonnon ääressä juhliminen sekä *Goa trancesta* kehittynyt musiikkityyli *psykedeelinen trance* eli *psytrance* eri alagenreineen. Esimerkiksi suomalaisissa metsäbileissä juhlitaan eli reivataan synkkiin metsiin tarkoitetun *forest*-alagenren sekä kansainvälisessä tutkimuskirjallisuudessaakin huomioitun ”suomisaundin” tahdissa.

*On vaikea sanoa, kuinka usein
Suomessa järjestetään
metsäreivejä, sillä onnistuessaan
ne tapahtuvat ulkopuolisilta
piilossa.*

Vaihtoehtoinen sosiaalinen tila

Metsäreiveissä tietty metsäalue koristellaan erilaisilla valoilla ja kankailla näyttäväksi tapahtumaympäristöksi. Musiikin ja koristeluiden avulla pyritään tuottamaan yhden yön ajaksi vaihtoehtoinen, arjesta vapauttava ja valtavirtaisina koetuista sosiaalisista käytänteistä poikkeava tila.

Ranskalainen yhteiskuntateoreetikko **Michel Foucault** (1926–1984) on kuvaillut vastaavanlaista sosiaalisilta säännöiltään poikkeavaa tilaa *heterotopiaksi*. Foucault'n käsite viittaa eräänlaiseen *toiseen tilaan*

aikuisten maailmassa, mutta toimii silti lasten omana tilana poissa aikuisten silmien alta.

Metsäreivien heterotopiassa tilan alkuperäinen merkitys muuttuu, kun kaistaleesta metsää muodostuu festivaalinomainen ympäristö, jossa valtavirtaisina koetut sosiaaliset säännöt eivät enää päde.

Näitä sääntöjä edustavat esimerkiksi perinteiseen tapahtumajärjestämiseen liittyvät säädökset. Heterotopia tarjoaa mahdollisuuden toimia toisin, murtautua ulos ja paeta tiettyjä vallan ilmentymiä.

Foucault'n mukaan pääsy heterotopiaan ei kuitenkaan ole kaikkien saavutettavissa. Sellaiseen kulkeminen edellyttää riittejä, erilaisia sisäänpääsyn vaiheita, jotka avaavat ja sulkevat tilan. Samoin metsäreiveihin saapuminen edellyttää kyseisen alakulttuurin toimintatapojen tuntemista. Tätä edustavat esimerkiksi oikeiden viestintäkanavien, kuten Facebook-tapahtuman, löytäminen, joiden kautta sisäänpääsy metsäreiveihin tapahtuu.

Itse tehtyä vapautta

Metsäreiveihin kuuluu oleellisesti järjestämiseen liittyvä tee se itse - tekeminen. Metsä toimii tilana, jonne voi tuottaa koko tapahtuman itse omaehtoisesti ja alakulttuurin näköiseksi. Osallistujien mukaan metsäreivikulttuuri on ”marginaalijuttu”, joka on mahdotonta sovittaa kaupallisiin, tilan omistajan ehdoilla ylläpidettäviin tiloihin.

Osallistujille metsäreivit tarjoavat vapautta yökerhojen valomerkeistä ja kaupallisuudesta, jolloin alakulttuuritapahtumaan oleellisesti kuuluva esteettinen matka hämärtyvästä illasta auringon nousuun on mahdollista toteuttaa.

Tutkielmani haastatteluaineistossa reiveihin osallistuneet kuvailivat tapahtumatilaa samaan tapaan kuin miten Foucault kuvailee heterotopioita. Eräs haastateltavistani puhui metsäreiveistä todellisuuspakoisena, sosiaalisilta säännöiltään poikkeavana tilana:

Pyrkimys on sellaiseen et unohtaisi vaan sen ajan ja se yö tapahtuu ja aamu tapahtuu siinä progressiossa. Irtautuminen kaikesta tietynlaisista normeista.

tavalla, joka ei olisi mahdollista esimerkiksi yökerhoissa.

*Siinä missä yökerhojen
tanssilattian sosiaalisena
lähtökohtana pidetään
seuranhakua, metsäreiveissä
tanssiminen syyt ovat toiset.*

Reiveihin osallistuvat kuvailivat, kuinka yökerhoissa tanssiminen tuntuu kuin olisi esillä ja katseen kohteena, kun taas metsäreiveissä on mahdollista tanssia (tai ”tampata”, kuten junnaavaa tanssityyliä alakulttuurissa on tapana kutsua) yksin muiden joukossa. Kuten eräs reivaaja asian ilmaisi, tanssiessa ”kuplaudutaan omaan tilaan”.

Tätä kuplautumista haastateltavat kuvasivat transsimaiseksi kokemukseksi, jossa ajantaju katoaa. Eräs haastateltava kuvaili tanssimiseen liittyviä vapauden kokemuksia näin:

Jos sitä vertaa ihan muuhun yökerhoon niin enhän mä normaalissa yökerhossa, harvoin jos siellä käy, niin ikinä tanssi. Se tuntuu vähän enemmän sellaiselta, et siellä jengi jotenkin paljon enemmän tuijottaa ja on sillein sinne tanssilattialle. Niin sit tollasissa bailuissa [metsäreiveissä] tuntuu joku sellainen oman tilan tunne ja vapauden tunne.”

Yhteisön säännöt kaiken taustalla

Vaikka reivien sanallistetaan olevan kaikille avoimia, on tapahtuma kuitenkin harvojen saavutettavissa. Siitä huolimatta, että metsäreivit tarjoavat vaihtoehdoisen tilan ja vapauden kokemuksia yökerhojen kaltaisten tilojen käytännöille, vaikuttaa taustalla yhteisön - niin sanotun *skenen* - omat sosiaaliset periaatteet.

Yhteisöllisyys ja erityisesti reivien tiukka ulossulkevuus pitävät huolen siitä, että tilaan saapuu vain henkilöitä, jotka tuntevat

metsäreivien käyttäytymiskoodiston. Skenen aktiiviset toimijat puolestaan ovat henkilöitä, jotka järjestävät tapahtumaa. Aktiivit myös hallinnoivat vieraslistaa, jolle pääsevät heidän määrittelemänsä ”vihkiytyneet”, ”hyvät tyyppit” ja ”hyvien tyyppien kaverit”, jotka ”tuntevat kirjoittamattomat säännöt”. Eräs haastateltava tiivistikin vieraslistan merkityksen seuraavanlaisesti:

Seuloo sitä et ei tuu niitä tyyppejä, jotka voi aiheuttaa hämminkiä, koska ne on ihan väärässä paikassa vääränlaisella asenteella.

Tapahtuman ulossulkevuuden merkitys on ennen kaikkea ennaltaehkäistä järjestyshäiriöitä. Nimilistoilla ja tapahtumapaikan salaamisella pyritään pitämään ulkopuoliset pois tapahtumasta. Ulkopuolisina nähdään henkilöt, jotka eivät tunne metsäreivien kirjoittamattomia sääntöjä ja tapoja toimia, kuten esimerkiksi tanssilattian etikettiä.

Skene tuottaa myös itsehallinnallisuutta, jotka ohjaavat toimimaan yhteisön sisäisten sosiaalisten periaatteiden mukaisesti. Koska yhteisö on tiivis, osallistujat tietävät ketkä vastaavat järjestelyistä. Reivaajat esimerkiksi arvostavat tapahtuman eteen vaivaa näkeviä järjestäjiä ja tietävät näiden joutuvan vastuuseen, jos esimerkiksi viranomaiset puuttuvat tapahtumaan.

Osallistujat kertovat käyttäytyvänsä hyvin, koska eivät halua aiheuttaa ongelmia tapahtumia järjestäville ja toisaalta myös siksi, ettei yhteinen salaisuus paljastuisi.

viime kädessä vastuu nähdäänkin olevan yksilöllä:

Yhdessä monitoroidaan ja tavallaan myös monitoroidaan itsessä, nimenomaan kunnioituksesta muita kohtaan on se, et miten sä niitä käytät niitä päihteitä. Kyllä sulla nyt on vastuu itsestä, ja jos sä et osaa ottaa sitä vastuuta itsestä, niin silloin sä et oo tervetullut sinne.

Metsäreivit mahdollistavat osallistujille väliaikaisen tilan, jossa voi kokea esimerkiksi yökerhoille vaihtoehtoisia tanssilattialle ja tapahtuman järjestämiseen liittyviä vapauden kokemuksia. Vapauden edellytyksenä vaikuttavat kuitenkin alakulttuurin omat yhteisölliset käytännöt, sillä juuri ulossulkevuus mahdollistaa tilan vaihtoehtoisuuden ja ne vapaudet, joita tilasta haetaan.

Metsäreiveissä näkyekin kiinnostavalla tavalla ristiriita siitä, kuinka tietyistä sosiaalisista kahleista pakeneminen voikin vain johtaa niiden korvautumiseen toisilla, itselle paremmin sopivilla säännöillä.

Kaikki kuvat: Sauli Okker. Julkaistu kuvaajan luvalla.

Jaa 35

Share

Twittaa

Kirjoittaja

SAULI OKKER

Sauli Okker tekee väitöskirjaa Jyväskylän yliopistoon ja toimii vierailevana tutkijana kulttuuripolitiikan tutkimuskeskus Cuporessa. Okkerin vuonna 2022 alkanut kulttuuripolitiikan väitöskirjatutkimus käsittelee alakulttuuritiloja ja niihin liittyvää kulttuuriosallistumista vuoden 2026 Euroopan kulttuuripääkaupunki Oulun alueella.

Instagram: @soulrokker

Saulin kuva: Joonas Ahtikallio.

Lue seuraavaksi

Älypuhelimet muuttavat vuorovaikutuksen sääntöjä ja teettävät uudenlaista kasvotyötä

Kirjoittajalta [Sanna Raudaskoski](#) | 24.4.2020

Mikä Ilmiö?

Ilmiö on sosiologinen media, joka popularisoi tutkimusta ja tarjoaa uusia tapoja ajatella yhteiskuntaa.

[Lue lisää.](#)

Avainsanat

aktivismi arki demokratia eläimet
ensitreffit alttarilla eriarvoisuus historia
hoiva jäte kansalaisyhteiskunta
kansanterveys kapitalismi katsottua
kommentti korona koulu koulutus kulttuuri
kuluttaminen lapset lisääntyminen luokka
mielenterveys nuoret parisuhde perhe
pitkät poikkeustila politiikka
sosiaalinen media sosiologia

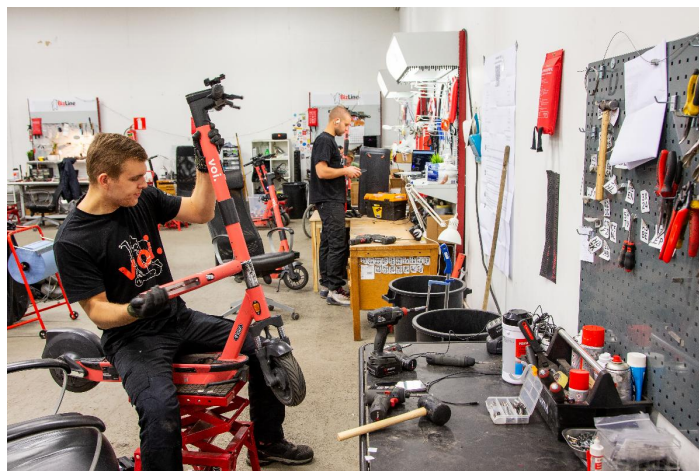

Tuoreimmat

Metsäreivit vaihtoehtoisen toiminnan tiloina

15.11.2023

Nuorten urapolkujen polveilevuus kertoo työelämän muutoksesta

Suomirapin ja suomalaisuuden moninaisuudesta

15.6.2023

[Jutut](#)[Teemaviikot](#)[Sosiologia](#)[Mikä Ilmiö?](#)

Toimitus

toimitus@ilmiomedia.fi

Facebookissa

ISSN 2489-9402

Twitterissä

Instagramissa

LinkedInissä

Täällä ei ole nähtävää – vielä

Kun joku heistä twiittaa, tw
näkyvät täällä.

[Näytä Twitterissä](#)